

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1377/04
05.10.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судије: Милене Саватић председника већа, Наде Кљајевић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником Миленом Петровић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Дп "А", против туженог Министарства трговине, туризма и услуга Републике Србије, ради поништаја решења број 361-01-24/2003-05 од 1.3.2004. године, са заинтересованим лицем "Ш", у предмету коришћења друштвених средстава, у нејавној седници већа одржаној 5.10.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства трговине, туризма и услуга Републике Србије број 361-01-24/2003-05 од 1.3.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, донетим у извршењу пресуде Врховног суда Србије У. број 2302/2003 од 3.12.2003. године, привремено се уступају на управљање и коришћење средства "С", "Ш", с тим да средства остају у друштвеној својини, да се не могу се отуђити, оптеретити хипотеком, дати у закуп или располагати на други начин, без сагласности Владе Републике Србије и да је "Ш" дужно да заснује радни однос са затеченим, запосленим радницима Дп "Г", даном преузимања повереног простора.

Поднетом тужбом тужилац је оспорио законитост решења туженог због тога што није поступљено по правилима поступка и што чињенично стање није правилно утврђено и због тога што није правилно примењено материјално право. Навео је да тужени није поступио по раније донетој пресуди Врховног суда У. број 2302/03 од 3.12.2003. године, да није утврдио чије су просторије које се привремено уступају на коришћење и ко је правни следбеник "С да су бивши радници "С", који су радили у пословници године основали "Г", да су, потом, ... године са власником просторија "С", закључили уговор о закупу овог простора, да је био уговорени и пазакуп, да се "Г" припојило тужиоцу ... године, да није извршена идентификација простора, да су просторије које се поверавају на привремено коришћење означене као просторије лево од улаза а да су власништва предузећа из ..., просторије десно од улаза, да им није дозвољено да изврше увид у допис предузећа из ... да се предметни простор уступи "Ш" да је решење у погледу уступања преосталог дела пословног простора, оспорено и да Споразум о питањима сукцесије иде у прилог навода тужбе. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима изнетим у оспореном решењу и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета, суд је нашао:

Тужба је основана.

Оспорено решење тужени орган је донео уз образложење да је у поступку надзора над спровођењем Уредбе о заштити имовине дела предузећа чије је седиште на територији бивших република СФРЈ ("Службени гласник РС", број 31/01), тржишна инспекција утврдила да је пословни простор у ..., власништво "С" из ... које је правни следбеник предузећа "С" и "Г", да се предузеће, организовано од имовине предузећа из ... у току ... године, припојило тужиоцу који је наведени простор издао у закуп "М", да се туженом обратило "Ш", за доношење решења о привременом коришћењу средстава "С", за спровођење поступка сукцесије са образложењем да су спремни да преузму раднике и да са ... предузећем остварају сарадњу, да се туженом обратила, са истим захтевом и "М", да се туженом обратило и "С" са молбом да тужени целокупни пословни простор, до реализације Споразума о сукцесији, додели на коришћење "Ш", да је преостали пословни простор решењем туженог број 361-01-107/202-05 од 15.10.2005. године, такође, уступљен "Ш", да су СРЈ и ... ратификовале Споразум о питањима сукцесије, да је тужилац неовлашћено располагао повереним пословним простором, тј. супротно одредби члана 11. став 1. наведене Уредбе и да су се тиме стекли услови за примену одредбе става 3. члана 11. наведене Уредбе ("Службени гласник РС", број 31/01).

Доношењем оваквог акта, тужени орган није у свему поступио по правном схватању и примедбама суда у погледу поступка, из пресуде овога суда У. број 2302/04 од 3.12.2003. године, и ако је на то био обавезан обзиром на одредбу члана 61. Закона о управним споровима. Наиме, тужени орган није утврдио, нити је у том смислу предузео одређене радње, о чијем пословном простору се ради, није извршио идентификацију пословног простора који се оспореним решењем уступа на привремено коришћење и није утврдио све

пословног простора која се оспореним решењем уступа на привремено коришћење и није утврђено све битне чињенице у вези коме се просторије уступају на коришћење, како би се, потом, правилном применом материјалног права, могла донети одлука у овој управној ствари као и потом, ценити законитост тако донете одлуке.

У оспореном решењу је наведено да је реч о средствима Предузећа "С", као правни следбеник "С" и "Т", али се не може закључити на основу којих доказа је такво чињенично стање утврђено. Ради утврђења ових чињеница, између осталог, било је потребно извршити увид у потпун и нов извод из земљишних књига, прибавити извештај ко је правни следбеник правног лица уписаног у земљишним књигама и након тога извршити и упоређење са стањем на терену чиме би се извршила идентификација простора који се уступа.

Тужени је навео да се "С" обратило туженом са молбом да тужени њихов простор до реализације Споразума о сукцесији, додели на коришћење "Ш". У достављеним списима нема такве молбе. Постоји сагласност "В" од ... године, али нема доказа нити је утврђено да је "В" правни следбеник земљишно књижног корисника, па се, само на основу ове сагласности, не би могло закључити да постоји сагласност власника за оваквим коришћењем.

У захтеву за доделу пословног простора на привремено коришћење "Ш" без датума, а на копији није видљив датум предаје захтева туженом, наведено је да је "Ш" основано ... године и да се бави велепродајом и малопродајом ... То нису све битне чињенице у погледу наведеног предузећа коме се простор привремено уступа, нити су дати докази у вези изнетих навода а у наведеној сагласности од 9.10.2003. године, није наведено да постоји пословна сарадња.

Према образложењу оспореног решења "Ш" користи и преостали део пословног простора у ..., власништво предузећа из ... по решењу туженог број 361-01-107/2005-05 од 15.10.2002. године. То решење се не налази у достављеним списима, према наводима тужбе је оспорено а увидом у предмет овога суда У. број 4483/02 утврђено је да је пресудом од 31.12.2003. године уважена тужба, тамо тужиоца, "М" и да је поништено наведено решење туженог.

У поновном поступку првостепени суд ће поступити по примедбама из ове пресуде, па ће, након што потпуно и правилно утврди све битне чињенице, правилном применом материјалног права, донети нову одлуку, за коју ће дати довољне и јасне разлоге.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 41. став 2. а у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима, одлучено је као у изреци пресуде, с тим што су примедбе суда изнете у пресуди обавезне за тужени орган у смислу одредбе члана 61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 5.10.2005. године, У. број 1377/04.

Председник већа, судија,

Милена Саватић, с.р.

Записничар,

Милена Петровић, с.р.

За тачност отправка

љм